

Dk. David A. deSilva , Waebrania, Kipindi cha 8b, Waebrania 9:1-10:18: Kristo Upatanisho wetu (Sehemu ya 2)

© 2024 David deSilva na Ted Hildebrandt

Katika mistari ya ufunguzi ya sura ya 10, mwandishi anarudi kufikiria sababu ya kutoweza kwa dhabihu za agano la kwanza kuwakamilisha wale wanaokaribia. Kwa njia hii, anaweka hitaji la kazi ya ukuhani tena kwa utaratibu wa Melkizedeki. Kwa maana torati, ikiwa ni kivuli cha mambo mema yatakayokuja, wala si mfano wa mambo hayo yenyewe, haiwezi kamwe kuwakamilisha wale wanaovuta karibu na dhabihu zile zile za kila mwaka, wanazozitoa daima.

Hapa, mwandishi anaita sheria, kwa kweli, kivuli cha kile ambacho kingekuja. Hapo awali alikuwa ametumia neno hili kwa nakala ya kidunia ya maskani ya mbinguni katika sura ya 8, mistari wa 5, lakini sasa anapanua neno kivuli kuelezea asili ya sheria nzima ya ibada. Inakosa ufanisi kwa sababu haina kiini halisi, ikijielekezea mbali na mbele bila kueleweka kutoka yenyewe hadi kwenye ibada ile ambayo ina uwezo muhimu wa kuondoa dhambi, yaani, kujitoa kwa Yesu mwenyewe.

Kwa wasomi wengi, neno kivuli huleta moja kwa moja maoni ya platonic ya ulimwengu na ukweli. Huenda unafahamu fumbo la Plato la pango katika Jamhuri yake, ambapo Socrates anaeleza watu wengi wakitazama mbali na mlango wa pango, chanzo cha mwanga, wakitazama ukuta ulio mbele yao, na kuona vivuli vikipita mbele yao, lakini kamwe hawaelekezi vichwa vyao kuelekea kwenye mlango wa pango ili kuona watu halisi wanaosogea, wakitupa vivuli hivyo dhidi ya ukuta. Mwandishi wetu, hata hivyo, anaondoka kwa njia muhimu sana kutoka kwa mawazo ya platonic kwa sababu mwandishi amejitolea kwa mfumo wa muda ambao Mungu huingilia kati katika historia ya mwanadamu.

Sheria ni kivuli cha mambo halisi ambayo bado yako katika siku zijazo, sio mambo ambayo tayari yapo katika uwanja wa dhana za kiakili, kama katika falsafa ya Plato. Sheria ni kivuli cha mambo mema ambayo yalikuwa karibu kuja kutoka kwa mtazamo wa Musa na kwamba sasa, kutoka kwa mtazamo wa mhubiri, kwa hakika yamekuja katika ukuhani mkuu wa Yesu. Kurudiwa kwa kila mwaka kwa dhabihu zilizowekwa na Torati, na hapa mwandishi anafikiria haswa juu ya sherehe ya kila mwaka ya Siku ya Upatanisho, huashiria kwa mwandishi kutofaa kwao.

Anatoa hoja kutoka kinyume kama uthibitisho wa hili. Ikiwa ibada hizi zingeweza kuitakasa dhamiri, je, zisingalikoma kutolewa kwa sababu waabuduo kutakaswa mara moja tu na kwa wakati wote, bila kuwa na dhambi tena kwenye dhamiri zao? Lakini katika hayo kuna ukumbusho wa kila mwaka wa dhambi. Dhana isiyosemwa

hapa ni kwamba kutakasa dhamiri kunapaswa kuwa tendo la mara moja tu na kwamba dhambi hazitarudi na kusumbua tena dhamiri.

Mwandishi anaweza kuwa na akilini hapa pande mbili za agano jipya katika hotuba ya Yeremia. Kwa upande mmoja, kuondolewa kwa dhambi za zamani zilizosimama kati ya watu wa Mungu, na kwa upande mwingine, wanaoishi nje ya yale yanayompendeza Mungu kwa sababu Mungu amepanda matakwa ya Mungu ndani ya akili na moyoni, ili asichafue dhamiri tena. Kulingana na mwandishi wetu, dhabihu zisizo na mwisho zinazoendeshwa chini ya ukuhani wa Walawi hufikia lengo tofauti sana.

Badala ya kuondoa dhambi, anadai kwamba kuna ukumbusho wa kila mwaka wa dhambi katika hizi. Hili ni dai ambalo laonekana kutegemea ujumlisho wa dhabihu fulani katika Hesabu sura ya 5, mstari wa 15, dhabihu ambayo ilifanywa ili kukumbusha dhambi za mshukiwa kuwa mzinzi, dhabihu iliyotolewa na mume mwenye wivu ili kumfanya mke wake awe na dhamiri na kufanya hatia yake ione kane wazi. Mwandishi anaitazama dhabihu hii moja kwa ajili ya kuleta ukumbusho wa dhambi na kuitumia kama kanuni ya jumla kwa mfumo mzima wa dhabihu, ikijumuisha Yom Kippur au dhabihu za Siku ya Upatanisho.

Ujumla kama huo wa sheria mahususi unaweza kutushangaza sana, lakini haukuwa wa kipekee kwa mwandishi wetu. Philo wa Aleksandria, kwa mfano, anatumia andiko hilohilo, Hesabu 5:15, kama uthibitisho kwamba dhabihu ya mtu ambaye moyo wake hauko sawa na Mungu haifanyi chochote ila kumkumbusha Mungu juu ya dhambi zao. Mwandishi wa Waebrania kwa hakika amewasilisha tafsiri yenye msukumo wa kiitikadi ya Siku ya Upatanisho.

Kwa washiriki wake halisi, bila shaka haikuwa tu ukumbusho wa dhambi. Mambo ya Walawi 16 mstari wa 30, kwa mfano, inatoa kila dalili kwamba ibada inapaswa kufanya kazi. Tunasoma hapo, siku hii, upatanisho utafanywa kwa ajili yenu ili kuwatakasa na dhambi zenu zote; mtakuwa safi mbele za Bwana.

Mwandishi wa Waebrania, hata hivyo, anaweza kukiri kwamba ibada hurekebisha uhusiano, lakini anasema kwa mafanikio kwamba haziboresha uhusiano huo. Bado uamuzi katika akili yake ni kikomo kali juu ya upatikanaji wa Mungu chini ya agano la kwanza na taratibu zake. Yom Kippur aliigiza na kuendeleza ufikiaji mdogo, wa daraja la juu kwa Mungu uliowekwa na Torati.

Haikuwahi kuwaruhusu watu kuvunja vizuizi vilivyowatenganisha na Mungu. Kwa maana ya mwisho, basi, haikufanya watu kuwa safi kikweli mbele za Bwana. Ili kuthibitisha ukanushaji huu mkali wa ufanisi wa Yom Kippur, mwandishi anaongeza kanuni kwamba haiwezekani kwa damu ya mafahali na mbuzi kuondoa dhambi.

Kwamba mwandishi angeweza kutoa dai kama hilo inapaswa kutushangaza sana, hasa katika nuru ya Mambo ya Walawi 1630, au hata zaidi ya msingi katika mwanga wa Mambo ya Walawi 17, mstari wa 11, ambapo sauti ya Bwana inasikika kuthibitisha kwamba uhai wa mwili uko katika damu, nami nimewapa ninyi kwa ajili ya kufanya upatanisho kwa ajili ya maisha yenu juu ya madhabahu, kwa maana hiyo damu ni uhai. Mwandishi wa Waebrania, hata hivyo, anasimama zaidi ya milenia moja mbali na maagizo hayo ya kitamaduni na ana faida ya kutazama nyuma juu ya uhakiki wa manabii wa Kiyahudi wa dhabihu za wanyama. Katika maandishi hayo, manabii walionyesha wasiwasi wao kwamba desturi za dhabihu hazipaswi kutumiwa tu kama dawa dhidi ya matokeo ya haki ya uonevu na ukosefu wa haki usiopunguzwa.

Manabii kama Isaya tayari waliinua thamani ya utii mahali pa kwanza kuliko matoleo ya dhambi ambayo yalifuata kushindwa. Pia zinakazia umuhimu wa kuhusisha ndani maadili chanya ya upendo na rehema katika shughuli za mtu na Waisraeli wenzake na kuepuka dhuluma na unyonyaji. Mwandishi pia anaweza kutazama nyuma katika maneno ya Mungu, akizungumzia kuhusu kutoridhika kwa Mungu na hata kuchukia kwake na kukataa utendaji wa dhabihu za wanyama bila kuandamana na wakfu wa moyo na maisha.

Isaya 1, mstari wa 11 hadi 13, ni mfano wa aina hii ya kinabii. Ni nini kwangu mimi ni wingi wa matoleo yenu, asema Bwana. Nimejaa dhabihu za kuteketezwa za kondoo-dume na mafuta ya wana-kondoo.

Sitaki damu ya mafahali na mbuzi. Kuleta sadaka ni bure. Mwandishi wa Waebrania, kwa kweli, ametumia maneno damu ya mafahali na mbuzi kutoka katika andiko hili la Isaya mara mbili wakati wa ufafanuzi wake kuhusu dhabihu iliyo bora zaidi ya Yesu.

Kwanza katika sura ya 9, mstari wa 13, na tena hapa katika sura ya 10, mstari wa 4. Kile ambacho kilikuwa katika maandiko ya kinabii jaribio la kulinda uadilifu wa mfumo wa dhabihu kinakuwa katika Waebrania tangazo la kutofaa kabisa kwa mfumo wenyewe. Baada ya kuthibitisha hitaji la dhabihu ambayo ingeenda zaidi ya yale ambayo yangewezekana ndani ya mfumo wa ukuhani wa Walawi, mwandishi sasa anatafuta katika maandiko kibali cha kusadikishwa kwake kwamba Yesu alitoa hitaji hilo. Mwandishi anageukia Zaburi ya 40, mstari wa 6 hadi 8, kama uthibitisho mkuu wa madai yake makubwa kuhusu kutofaa kwa dhabihu za wanyama ambazo Mungu alikuwa ameweka kisheria na pia kama kibali cha kutoa kwa hiari mhasiriwa mmoja wa kibinadamu angeweza kufikia wakati dhabihu hizo hazingeweza.

Na kwa hivyo, tunasoma, kwa hiyo wakati anakuja ulimwenguni, anasema, haukutaka dhabihu na matoleo, lakini ulinitayarishia mwili. Hupendezwi na matoleo mazima ya kuteketezwa na matoleo ya dhambi. Ndipo nikasema, tazama, nimekuja, katika sura ya kitabu imeandikwa juu yangu, kufanya mapenzi yako, Ee Mungu.

wakisema juu zaidi kwamba dhabihu na matoleo na matoleo mazima ya kuteketezwa na matoleo ya dhambi hukutaka wala hupendezwi navyo vitu vinavyotolewa kulingana na sheria. Kisha anasema tazama, nimekuja kufanya mapenzi yako. Anaondoa la kwanza ili kufanya msimamo wa pili ambao tutatakaswa kwa njia ya toleo la mwili wa Yesu Kristo mara moja na kwa wote.

Tunapolinganisha nukuu ya Zaburi ya 40 kama inavyotolewa katika maandishi ya Waebrania na tafsiri ya Zaburi 40 inayopatikana, kwa mfano, katika tafsiri nyingi za Kiingereza za Agano la Kale, tungeona tofauti kadhaa muhimu. Hii ni kwa sababu , tena, Agano la Kale la Kiingereza katika takriban kila biblia linategemea maandishi ya Kiebrania, maandishi ya Wamasora, ilhali mwandishi wa Waebrania anasoma Zaburi ya 40 katika tafsiri yake ya Kigiriki, inayojulikana kwa kawaida kuwa Septuagint. Katika maandishi ya Kiebrania ya Zaburi, tungsoma, kutoa dhabihu na sadaka hutaki lakini masikio umenichimbua.

Hukuhitaji sadaka ya kuteketezwa na sadaka ya dhambi. Kisha nikasema tazama nakuja katika kanuni ya kitabu imeandikwa kunihusu. Nafurahi kufanya mapenzi yako. Ee Mungu wangu, sheria yako imeandikwa moyoni mwangu.

Masikio ya maungamo ya mtunga-zaburi uliyonichimbua yanadokeza kwamba utii kwa Torati, utoaji wa masikio ya kusikia na kutii amri za Mungu, ni kuchukua mahali pa uasi wa Torati, ambao hufanya dhabihu za wanyama bado zichukuliwe na mtunzi wa Zaburi kuwa ni muhimu sana hapo awali. Lakini Wayahudi waliotafsiri Zaburi ya Kiebrania katika Kigiriki iliyotoa masikio yenu mmenichimbua kama mwili ambao mmenitayarishia. Mabadiliko haya yanaweza kuwa yaliletwa kama taswira ya kupendeza zaidi kwani kuchimba masikio kunaweza kuzingatiwa kuwa mbaya sana au taswira ya kiantropomorphik sana katika uwasilishaji wake wa kitendo cha uumbaji cha Mungu.

Hata hivyo, mtafsiri angekuwa akiwasilisha maana sawa na maandishi ya Kiebrania. Utii kwa Torati, ukipewa mwili wa kutekeleza masharti ya agano la Mungu, humpendeza Mungu, lakini uasi unaofuatwa na dhabihu za upatanisho hautampendeza Mungu, ingawa bado unaweza kupata msamaha. Mwandishi wa Waebrania, hata hivyo, anapata tafsiri tofauti sana anapotumia zaburi hii kwenye midomo ya Yesu.

Ufafanuzi wake ambao tayari tumekutana nao katika mahubiri haya yote. Wakati huohuo, anasoma hili kupatana na kanuni yake kwamba neno la hivi karibuni zaidi la Mungu laweza kusahihisha, kufafanua, au hata kubatilisha tamko la zamani zaidi. Hiyo ni kusema, huenda Mungu ndiye aliyeanzisha dhabihu za wanyama katika kitabu cha Mambo ya Walawi, lakini kwa sauti ya mtunga-zaburi karne nyingi baadaye, neno hili la Mungu latangaza kutopendezwa kabisa na dhabihu hizo na tamaa ya Mungu ya kitu kingine.

Mwandishi wa Waebrania anapotambulisha nukuu ya zaburi hii kwa kifungu cha maneno kwa hiyo wakati yeye, akimaanisha mwana wa Yesu, kwa hiyo anakuja ulimwenguni, anaweka kwa hila muktadha wa kihemenetiki wa kufasiri kifungu cha zaburi. Maandalizi ya mwili sasa yanasikika kama mwana akichukua mwili na damu iliyoshirikiwa na dada na kaka wengi. Neno kufanyika mwili kama ilivyokuwa katika kufanyika mwili.

Baada ya kukariri andiko la zaburi, mwandishi hulifanyia kazi kwa mara ya pili, akionyesha tofauti kati ya kukataa kwa Mungu dhabihu zinazotolewa kulingana na sheria na kukubalika kabisa kwa Mungu kwa aina nyingine ya dhabihu inayohusisha utii wa hiari wa mwana ambaye Mungu amemwandalia mwili kuwa badala ya matoleo ya awali ya matoleo ya kuteketezwa na dhabihu za wanyama. Kwa hivyo , katika Zaburi ya 40, mwandishi wetu anapata hati yenye mamlaka ya kimaandiko inayounga mkono dai lake kwamba dhabihu za wanyama hazifanikiwi chochote muhimu kwa uhusiano wa kimungu na mwanadamu. Hakika, Mungu ameziweka kando hizi kwa ajili ya toleo la Yesu.

Kama vile mwandishi mwenyewe alivyoandika, anaweka kando au kuondoa la kwanza ili kuanzisha la pili. Maana ya kufanya mapenzi ya Mungu katika zaburi hiyo imefafanuliwa katika mstari wa 10. Kwa njia ya mapenzi hayo, tumetakaswa kwa toleo la mwili wa Yesu Kristo mara moja na kwa wote.

Mwandishi anaweka upya maneno matatu muhimu ya nukuu ya zaburi hapa, akitoa mwili na kuyapachika katika tafsiri yake ya uamuzi wa maandishi haya ya zaburi. Zaburi inabadilishwa kutoka tangazo la kujitolea kwa utunzaji wa Torati kama njia bora zaidi ya kumpendeza Mungu kuwa neno la kutangaza njia ambayo mapenzi ya Mungu kwa mapenzi yatatimizwa kwa kujidhabihu kwa mwili wa Yesu uliotayarishwa na Mungu kwa kusudi hili hili. Kwa hiyo Maandiko yanatoa kibali cha dhabihu ya ajabu ambayo kanisa la kwanza liliamini kifo cha Kristo kuwa.

Katika sura ya 10, mstari wa 11 hadi 18, mwandishi analeta hoja yake kuu kwenye hitimisho lake. Anafanya hivyo kwa kuchora Zaburi 110, mstari wa 1 , keti mkono wangu wa kuume mpaka niwafanye adui zako kuwa kiti cha kuwekea miguu yako, mstari ambao umepata umashuhuri katika mahubiri haya yote katika mazungumzo yake ya kazi ya ukuhani ya Yesu. Kwa kufanya hivyo, mwandishi anaweza kuthibitisha madai yake juu ya ufanisi wa dhabihu ya Yesu mara moja kwa wote kwa njia ya kushangaza.

Na kwa hiyo, tunasoma, na kila kuhani husimama kila siku akihudumu na kutoa dhabihu zile zile mara kwa mara ambazo haziwezi kamwe kuondoa dhambi. Lakini huyu, akiisha kutoa dhabihu moja kwa ajili ya dhambi, aliketi mkono wa kuume wa Mungu kwa muda uliobaki, akingojea hata adui zake wawekwe kuwa chini ya miguu yake. Maana kwa toleo moja amewakamilisha hata milele wale wanaotakaswa.

Mwandishi hapa anaongoza maana ya Zaburi ya 110 mstari wa 1, kuketi kwa Yesu kwa ukuhani wa Yesu, ambayo ni mada ya Zaburi ya 110 mstari wa 4. Kusimama kulijulikana kama mkao wa kutumikia katika hema na hekalu. Kumbukumbu la Torati 10 mstari wa 8 inazungumza juu ya kabila la Lawi kama wale waliotengwa, wakinukuu, kusimama mbele za Mungu kutumikia. Walawi wanafafanuliwa kuwa wale ambao, wakinukuu tena, wanasimama kuhudumu hapo mbele za Bwana katika Kumbukumbu la Torati 18 mstari wa 7. Wakati kuhani, baada ya utaratibu wa Melkizedeki, anapoalikwa kuketi mkono wa kuume wa Mungu katika Zaburi 110 mstari wa 1, mwandishi anakisia kwamba andiko hilo linasema jambo la maana kuhusu ukuhani wa Yesu.

Zaburi hiyo inatoa ukuhani ambao haungeshiriki katika utendaji wa ibada unaorudiwa-rudiwa, utendaji ambao ungehitaji kuhani asimame. Badala yake, zaburi ya 110 mstari wa 1 unatarajia tendo lililokamilishwa la kikuhani ambalo baada ya hapo mhusika wa ukuhani katika ukoo wa Melkizedeki angeweza kuketi kwa muda mrefu kati ya kupaa kwake na kutiishwa kwa mwisho kwa adui zake. Kwa kurejea sehemu hiyo ya pili ya Zaburi ya 110, mstari wa 1, mpaka niwafanye adui zako kuwa kiti cha kuwekea miguu yako, mwandishi pia anarudi kwenye mkondo wa eskatolojia aliopiga katika sura ya 9, mstari wa 26 hadi 28.

Hapa, hata hivyo, anaangazia upande mwingine wa Yesu kutokea mara ya pili. Haitakuwa tu kwa ajili ya kuwazawadia wale wanaomngoja kwa hamu, kama alivyosema katika 9 26 hadi 28, lakini pia kwa kuwatiisha wale wanaompinga mwana badala ya kuwa washirika na marafiki zake. Kwa wale Wakristo miongoni mwa wanaohutubiwa ambao wanasalia kujitolea, hii inatoa uhakikisho wa kukaribisha kwamba Mungu ambaye alithibitisha heshima ya Yesu pia atathibitisha heshima ya wateja wa Yesu dhidi ya wale ambao wamepinga vikali vyote viwili.

Hata hivyo, kwa wale wanaoyumba-yumba katika kujitolea kwao, wanaotafakari faida za kujiondoa katika ushirika wa wazi na jina la Kristo, njia hizo mbadala zitawasaidia kubaki ndani ya kikundi cha Kikristo. Mhubiri atalitia nguvu jambo hili katika mawaidha yanayofuata katika sehemu inayoanza na Waebrania 10 mstari wa 19. Mtu anaweza ama kufurahia utakaso wa dhamiri, unaoruhusu ufikiaji usio na kifani wa uwepo wa Mungu, au anaweza kwenda kinyume chake na kukutana na mwana kama adui na Mungu kama mwamuzi na wakala wa adhabu.

Mwandishi ameweka mstari wa 14 wa sura ya 10 kama suluhu la ahadi, samahani, tatizo lililotangazwa katika mstari wa 1 wa sura ya 10. Maneno au vishazi vitatu vilivyoshirikiwa vinatia alama mstari wa 1 na 14 kama mjumuisho, uwekaji vitabu vya maneno, kama ilivyokuwa, karibu na sehemu hii. Ingawa dhabihu zinazotolewa daima zinazoamriwa na Torati haziwezi kuwakamilisha wale wanaosogezwa karibu na Mungu, Yesu, kwa dhabihu moja, amewakamilisha milele waabudu wanaomkaribia Mungu kupitia yeye.

Maneno matatu yaliyoshirikiwa hapa yanatoa, daima, na kamilifu, na hii inaashiria kwa wasikilizaji kwamba tatizo lililoletwa katika mstari wa 1 sasa linajibiwa ndani na kwa wakati wa mstari wa 14. Kifungu cha kwanza cha himizo kinachofuata maelezo haya marefu katika sura ya 10, mstari wa 19 hadi 22, kitawahimiza wasikilizaji kubaki na manufaa kamili ambayo Kristo amewaleta utakaso wao mpya. himizo hili pia larudia himizo la mapema katika sura ya 4, mistari 14 hadi 16, hivi kwamba, kimsingi, hoja yote kuu ya mahubiri kuhusu ukuhani wa Yesu imetumika kuonyesha kwa nini himizo lililotolewa hapo awali katika sura ya 4, mistari 14 hadi 16 laweza kutekelezwa kwa uhakika na wasikilizaji, na kwa nini wasikilizaji waweza kuwafikia wasikilizaji wa Mungu kwa uhakika. msaada kwa ajili ya ustahimilivu wao katika hija yao ya Kikristo kwenye mji na nchi yao bora.

Mwandishi anahitimisha sehemu hii kuu kwa kukariri kwa mara ya pili Yeremia 31, wakati huu mistari ya 33 na 34 tu, akimalizia hotuba yake. Alikuwa amenukuu Yeremia 31 :31 hadi 34, katika Waebrania 8, mstari wa 7 hadi 13. Hapa, marudio ya baadhi ya aya hizo hutumika kama aina ya QED ya kimaandiko kwa ufafanuzi wa mwandishi.

Tangazo, tazama, nimethibitisha yale ambayo nimekusudia kuthibitisha, kuonyesha jinsi neno la unabii la Yeremia lilivyotimizwa kwa kweli katika kifo cha Yesu na utendaji wa baada ya ufufuo. Hakuna mamlaka ndogo kuliko Roho Mtakatifu inayoletwa ili kushuhudia ukweli wa kile ambacho mwandishi amekuwa akifafanua. Na Roho Mtakatifu naye atushuhudia, maana baada ya kusema, Hili ndilo agano nitakaloagana nao baada ya siku zile, asema Bwana, nikiziweka sheria zangu mioyoni mwao, nitaziandika hata katika nia zao, wala dhambi zao na makosa yao sitayakumbuka tena.

Pale palipo na ondoleo la dhambi, hakuna tena dhabihu kwa ajili ya dhambi. Ukweli wa kuanzishwa kwa agano jipya, msingi wa utamaduni wa Kikristo na ambao hauwezekani kupingwa na wasikilizaji wa mhubiri, unamaanisha, kulingana na neno la ndani katika Yeremia, msamaha wa dhambi. Huu ni ushahidi, kwa mara nyingine tena, kwa ukweli wa dai ambalo mwandishi alitoa katika Waebrania 10 mstari wa 14.

Mwandishi anaelekeza umakini kwenye sehemu mbili za ahadi ya agano jipya. Sio tu ahadi ya Mungu ya kuondoa dhambi zilizosimama kuwa kizuizi kati ya Mungu na watu wa Mungu, bali pia ahadi ya Mungu ya kuwapa watu ufahamu wa ndani wa kile kinachompendeza Mungu ili watu waweze kuishi kwa utii na kwa namna inayompendeza Mungu. Mwandishi anaendelea kuhimiza kutaniko kushika faida zote mbili zinazotolewa chini ya agano jipya.

Anawaita, katika mawaidha kabla na baada ya hotuba hii kuu, kuchukua faida ya kwenda kwa ujasiri kwenye kiti cha enzi cha Mungu, na anawaita katika mahubiri yote kuishi maisha ambayo Mungu anayazingatia kwa kibali. Anachoandika katika hitimisho hapa, ambapo kuna msamaha wa haya, hakuna tena mahali pa sadaka ya

dhambi, na atachukua pande mbili. Hapa, taarifa hiyo inasomwa vyema kama uthibitisho wa ufanisi wa hakika wa kifo cha Yesu kwa niaba yetu.

Pumzi chache tu baadaye, hata hivyo, katika sura ya 10, mistari ya 26 hadi 31, mwandishi atarudi kwenye ukweli kwamba hakuna dhabihu yoyote kwa ajili ya dhambi iliyosalia kama sehemu ya onyo lake la kutisha sana la kutotoka kwa yule ambaye ametoa toleo hili la dhambi la uamuzi na la mwisho kwa niaba yao. Waebrania 9:1 hadi 10:18, nusu ya pili ya hotuba kuu ya mwandishi kuhusu ukuhani wa Yesu, imeendeleza malengo ya balagha ya mwandishi kwa mahubiri haya kwa njia kadhaa muhimu. Kwanza, inatia nguvu imani kuu ndani ya jumuiya ya Kikristo kuhusu Yesu, kifo chake, na matokeo yake.

Mhubiri atoa matukio hayo kuwa yenye matokeo ya upatanisho madhubuti kwa ajili ya dhambi na kufaa kabisa kwa wafuasi wa Kristo kuingia katika kuwapo kwa milele kwa Mungu, na pia athibitisha umaana wa kifo na kupaa kwa Yesu kuwa kuanzishwa kwa agano jipya, kutimizwa kwa ahadi zake. Pili, katika uwasilishaji wa mwandishi wa kile ambacho kimsingi ni kitendo cha kiibada cha mbinguni kisichoonekana, mwandishi anawaalika wasikilizaji kujihusisha kimawazo katika kile kinachotokea au kile kilichotokea kihistoria katika ulimwengu wa ghaibu baada ya kupaa kwa Yesu, kuondoka kwake kutoka kwa ulimwengu unaoonekana. Miongoni mwa mambo mengine, hii itaimarisha kwa wasikilizaji uhalisi wa ulimwengu huo mwingine, pamoja na ukweli wa utendaji zaidi ya kifo.

Haya ni muhimu hasa kwani mwandishi ana nia ya kuwafanya wasikilizaji waishi si kwa ajili ya maisha haya tu bali na maisha ya wakati ujao, na mwandishi ana nia ya kuwafanya wasikilizaji waendeleo kuweka kando mali za maisha haya, za ulimwengu huu unaoonekana, kwa ajili ya kile walicho nacho katika ulimwengu huo usioonekana wa mbinguni. Kadiri anavyoweza kuwashirikisha zaidi katika kufikiria juu ya nyanja hiyo kama uhalisi, kama mahali ambapo hatua halisi hutukia, kama vile katika kuingia kwa Yesu pale kwa niaba yao na kuketi kwenye mkono wa kuume wa Mungu, ndivyo atakavyowaweka huru zaidi kutoka katika kufikiri juu ya ulimwengu huu, ukweli huu unaoonekana, kama ukweli pekee ambao wanapaswa kuhusika nao. Tatu, anataja faida zisizo na kifani na zisizo na kifani ambazo Yesu amepata kwa ajili yao na ambazo wamefurahia kwa msingi wa kushikamana kwao na Yesu.

Uwasilishaji huu wa faida unakuwa msingi wa mawaidha ya mwandishi, yale ambayo tayari alikuwa amezindua katika sura ya nne na mawaidha yaliyofuata ambayo yatachukua sehemu iliyobaki ya mahubiri yake. Sura hizi zinaendelea kutupa changamoto vilevile tunapofikiria kuhusu ufuasi na huduma katika muktadha wetu. Kwanza, hatuwezi kusoma ukosoaji wa mwandishi wa upatikanaji wa daraja kwa Mungu chini ya mfumo wa Walawi bila kufikiria kwa kina juu ya jinsi tunaweza kuwa tunazuia ufikiaji wa Mungu na kuunda safu mpya ndani ya makutaniko yetu ya Kikristo.

Ingawa makasisi hutumikia makusudi muhimu sana ndani ya Kanisa, daima kuna hatari kwamba tofauti kati ya walei na makasisi itaanzisha tena aina ya ufikivu wa daraja la juu kwa Mungu ambayo mwandishi wa Waebrania aliipata kuwa ni kasoro kubwa ya mfumo wa Walawi. Wakleri wangeweza kuonekana kama wapatanishi wapya badala ya kuwa wawezeshaji tu na watayarishaji wa kundi zima la waamini ambao kwa pamoja wanaidhinisha ukuhani ambao Mungu amewakabidhi wote kwa usawa. Makasisi pia wangeweza kuonekana kama wataalamu wa huduma, wale ambao wametengwa kufanya kazi ya Kanisa badala ya kuandaa wahudumu wote wa Kanisa ambao wametakaswa na toleo la Yesu kwa ajili ya huduma yao ya kikuhani ya kupanua kibali cha Mungu kwa wengine.

Pia kuna hatari kwamba waumini hawataona maisha yao kuwa matakatifu sawa na yale ya makasisi na kwamba wanaweza wasichukue majukumu ambayo kuwekwa wakfu kwao kiroho na Kristo kunaweka juu yao. Mahubiri kwa Waebrania yatawaita waamini kutoa dhabihu za ibada, ushuhuda, na matendo ya upendo na huduma katika sura ya 13. Hivyo mhubiri anaweka shughuli ya kila siku ya walei katika lugha ya utendaji wa kikuhani.

Kwa hiyo ni wajibu wetu katika Kanisa, tunapoendelea kuheshimu kazi ya wataalamu wa huduma ya wakati wote na kuheshimu yale ambayo makasisi wanaleta kwa kutaniko, si kuanzisha tena mgawanyiko, mfumo wa tabaka katika matokeo, kwamba mwandishi wa Waebrania anamwona Yesu kuwa ameshinda katika kazi yake ya ukuhani kwa niaba ya watu wote wa Mungu. Kuondolewa kwa vizuizi vyote sasa kwa njia yetu ya kumfikia Mungu kunatuita sisi sote katika huduma ya bidii katika sala na katika kufikia, tukijiunga na kazi ifaayo ya makuhani, kutangaza upatanisho wa Mungu na wanadamu, na kuwaita wengine katika njia mpya na ya ndani ya uhusiano na Mungu ambayo Yesu ametufungulia sisi sote. Pili, mwandishi wa Waebrania anatuacha na ufahamu wa kuishi kati ya kazi ya ukuhani ambayo Yesu amekamilisha kwa niaba yetu katika kifo chake, ufufuo, na kupaa kwake na kazi ambayo Yesu bado atafanya atakaporudi mara ya pili, si kushughulikia dhambi, bali kuwathawabisha wale wanaomngojea kwa hamu na kuwatiisha adui zake.

Kazi yetu katika muda huu ni kubaki waaminifu kwa mlinzi wetu wa Mungu aliyepatanishwa na kubaki kujitolea kwa watu walioitwa kwa jina la Mungu, kuonyesha uaminifu mbele ya jamii isiyoamini, wakati mwingine inayodhihaki, wakati mwingine hata yenye uadui, na kama mwandishi anavyoiweka katika Waebrania 9:28 , kumngoja Kristo kwa hamu. Kungoja huku kunamaanisha kuchagua shughuli zetu, kuweka vipaumbele vyetu, na kuunda matarajio yetu katika mwanga wa siku hiyo wakati Kristo atakapotokea mara ya pili. Matarajio yetu yakiwa yameelekezwa hivyo, tunapojimwaga katika ushuhuda, ibada, matendo ya upendo, na kushiriki, tunapata kwamba kwa hakika tunatimiza sheria iliyoandikwa mioyoni na akilini mwetu, tunaishi maisha yanayompendeza Mungu, na tunaepuka unajisi mpya wa dhamiri.